

Din Raport nr. 13 prin care s-a propus conform Deciziei 6100 ridicarea restricțiilor domiciliare

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIZIA Nr. 6100

Conform Ordinului rezolutiv al Tov. Ministru al Afacerilor Interne General Lt. DRAGHICI ALEXANDRU, pus pe raportul de încheiere al comisiei speciale de revizuirea dislocațiilor Nr. C/959 cu privire la ridicarea restricțiilor domiciliare unui număr de 3692 familii dislocate din regiunile Arad, Timișoara și Craiova în cele 18 comuni speciale din regiunile București, Constanța și Galați:

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DECIDE

Art.I.- Se ridică restricțiile domiciliare familiilor dislocate din comunele Pelican, Ezerul, Olaru, Dropia, Vișoara, Dîlga și Fundata din regiunea București, cuprinse în rapoartele comisiei Nr1, 2, 3, 4, 5, 6, și 7 dos. 55/22 și dos.55/26, 27,28, 29, 30, 31.

Art.II.- Se ridică restricțiile domiciliare familiilor dislocate din comunele Valea Viilor, Movila Gîldăului, Salcîmi, Lătești și Răchitoasa din regiunea CONSTANTA, cuprinse în rapoartele comisiei Nr.8, 9, 10, 11, și 12, dos.55 vol. 24.

Art.III.- Se ridică restricțiile domiciliare familiilor dislocate din comunele Brateș, Zagna, Măzăreni, Rubla, Schei, și Bumbăcari din regiunea Galați, cuprinse în rapoartele comisiei Nr.13, 14, 15, 16, 17 și 18; (și 37 cazuri speciale).

Art.IV.- Se ridică restricțiile domiciliare persoanelor de la art.1, 2 și 3 cu dreptul de a se stabili în orice parte a țării în afară de zonele de frontieră, orașul București și comunele subordonate Sfatului Popular al orașului București.

Art.V.- Se ridică restricțiile domiciliare cu dreptul de a se stabili la domiciliile avute anterior unui număr de 513 familii menționate în dreptul fiecăruia, cuprins în cele 18 rapoarte

Art.VI.- Pentru ducerea la îndeplinire a prezentei Decizii se însărcinează comisia de verificare a dislocațiilor împreună cu organele Direcției Generale a Miliției – Direcția evidenței Populației.

Data în București la 27 iulie 1955

LOCTIITOR AL MINSTRULUI AFACERILOR INTERNE

General Locotenent

Pintilie Gheorghe

REGIUNEA GALATI

SITUATIA NUMERICA

Pe comuni a elementelor dislocate și cu domiciliu obligatoriu pe categorii sociale și naționalități.

COMUNA BRATES, se compune din 621 familii dislocate , 13 elemente cu domiciliu obligatoriu pe diferite termene. Dintre acestea sunt: 246 elemente foste exploatoare, 281 țărani muncitori, 72 muncitori și 22 funcționari.

Pe naționalități se împart după cum urmează: 172 români, 116 elemente fugite de pe teritoriul sovietic, 194 coloniști macedoneni, 119 germani, 20 iugoslavi.

Raport nr.13, p.2

10. BURDEAN EMIL cu 5 membrii de familie, născut la 9 martie 1921 în Checia – Timișoara, fiul lui Ilie și Danița de profesie agricultor a posedat 25,29 ha. teren arabil, 4 cai, 2 vaci și inventar agricol, a exploatat brațe de muncă, având doi servitori permanenți. Înainte de 23 august 1944, nu a militat în nici un partid politic, după 23 august 1944 a fost membru în F.P. până în anul 1949. Dislocat din Checea – Timișoara, în com. Brateș – Galați.

Din jurnalul familiei noastre : Birdean Emil 1938 – 1994

18 Iunie 1951

Ora 5.30 dimineața, ne-am trezit prin bătăile repetate în ușa de la stradă, am sărit repede din pat și am vrut să deschid ușa de la stradă, dar mama deja era afară și a deschis ușa aparându-ne în față un milițian și un grănicer cu pistolul gata de tras, și eu și mama am rămas cam surprinși la apariția lor, dar surprinderea noastră n-a durat mult ; ne-a întrebat cum îl cheamă pe proprietarul casei ; eu i-am spus că sunt băiatul și mi-a spus să viu și eu numai să iau ceva pe mine. Peste câteva minute a venit și tata și milițianul ne-a spus tare : « Guvernul României și P.M.R. a hotărât ca Dv. împreună cu toată familia Dv. să fiți evacuați din regiunea aceasta în altă parte a țării. Puteți lua cu Dv. 2 cai, o căruță, 5 paseri, 1 porc și lucrurile toate din casă dacă puteți. La ora 9 veți pleca, inventarul agricol ce va rămâne vine o comisie care preia și va plăti la fața locului.

Am rămas ca trăsniți și parcă nu mai trăiam pe astă lume și ne-am adunat laolaltă și am început să plângem ; sentinela a rămas în curte și ne da zor să încercăm.

A fost cea mai teribilă situație din viața mea și a celorlalți din familie, nu știam ce să facem și ce să luăm, am început să încercăm, am ales căruța neagră și caii Nonius și Vilma, cu mânzul ei Durți și hamurile cele bune, am pus în cinci cufere hainele și lucruri mărunte ce erau unele peste altele, căci nu mai știam de socoteală. Din camera de la colț, am luat un pat și toate hainele ce aveam, a rămas un pat complet cu haine unde dormea Pre Bărbosu care ne-a dat un mare ajutor la împachetare, un credenț cu sticle și pahare, o masă și două scaune și căruța cel nou a lu Victoria, și o sobă de teracotă în cuina de sus unde a dormit tata și mama. A rămas, o canapea, un pat și o masă mare, două dulapuri, un credenț cu piatră albă și o sobă de fier, în camera de către poartă ; un credenț cu oglindă mare și patru scaune în șpais, în pod un cazan de țuică. În hambaru de sus, o sanie nouă

de lux și o căruță pe arcuri cu șezut de piele, două hamuri de lucru , un butoi de 85 de l. pentru vin, o cadă pentru murat carnea de 200 l, un butoi de 200 de l. de petrol, nou, și diferite mărunțișuri, două iepe Ioana și Luna (12 000 lei), o vacă Ema (3000 lei), una căruță lungă, trei pluguri 1 fier , cu două și trei, o mașină de semănat grâu, 2 perechi de grape de fier cu colți și una de lanț, 2 pluguri de prășit porumbul de fier, 500 kg. bețe de in, 14 bucăți porci, din care 10 erau contractați cu Cooperativa, una mașină despoiat porumb, jos în cuină diferite vase de bucatarie, 2 mese, două dulapuri, un credenț, jos în cameră două paturi și o masă. Aceasta ne este toată averea rămasă acasă și plus la celalată casă a rămas grădina plină cu de toate și pe care n-am primit nimic. Afară de aceste lucruri ne-au mai rămas 21 de lanțe de grâu f. bun, 3 lanțe sfeclă foarte bune, 9 lanțe trifoi, 1 lanț tutun, 5 lanțe porumb, toate acestea bune numai pentru recoltat.

Am primit pentru inventarul agricol găsit la data de 18 iunie 1951 suma de 24 000 lei. Iar inventarul mobilier și clădirile și produsele agricole rămase, nu am primit nici un leu și în situația asta erau încă 74 de familii din Checea dintre cele mai mari. În adevăr, pe la ora 11 a venit o comisie de doi membri de partid din altă parte, ne-a inventariat și plătit pe un preț de batjocură, inventarul mai sus. După aceasta au cerut voie de la milițian să punem și pe celalată căruță haine și alte mobile, am încărcat și stam gata, numai să plecăm.

Noi nu aveam voie să ieșim din curte, dar sufletul soldatului n-a putut să fie dur și să execute ordinul primit față de sufletul copiilor Sidica și Viorica. Ele au dus florile și alte lucruri dragi lor, care nu puteau fi luate, la o prietenă a lor Agnez.

Pe la ora 4.30 am primit ordin să plecăm la gară, părăsind sub forța baionetei căminul părinților noștri, al nostru și al părinților noștri și leagănul familie noastre, Birdean.

Volumul II al jurnalului familiei Birdean, începând din ziua de 27 Martie 1956 după reîntoarcerea din dislocare unde am stat aproape 5 ani de zile în timpul puterii populare și îndurând viața fericită a poporului Român, după ce am fost deportați de toate bunurile ce le aveam și pe care eram stăpâni luate fără nici o formă, probabil că drept răsplată am luptat pe front apărân-du-mi țara și familia cu prețul vieții mele, rămânând un infirm pe toată viața.

Ce puteam să răspund la aceleora ce mă întrebau „De ce ai fost adus din Bărăgan?” nu știu fiindcă n’am fost judecat și nu am primit nici o decizie în acets fel.. Ei ziceau „Ai fost Titoist” eu titoist și așa veneau comisiile dela București și aveau pt. fiecare familie câte un dosar gros, dar cine la făcut căci eu știam că nu mi s’a luat nici o declarație și n’am semnt nimic, ei citeau din dosar și eu răspundeam. În 1954 era un slt. tînăr și i’am cerut voie să-l întreb ceva, poftim a zis D.Slt. sunt cutare locuiesc st. No. cu 8 membrii cu familie, mă puteți găsi oricând, De ce am fost adus în Bărăgan cu toată familia, fiindcă am luptat împotriva fascismului până’n Chehoslovacia și am rămas infirm pe toată viața, ziceți că sunt titoist, vă dau nominal pe toți titoiștii care sunt acasă și au funcții în comună și care precis au făcut aceste dosare din care Dv. citiți. Mi a zis Dle Birdeanu în adevăr se știe că sa făcut o greșeală mare cu toți cei aduși în Bărăgan dar vă rog să-mi spuneți câți bani ați primit pt. tot ce ați lăsat acasă eu am zis-24.500 lei, dînsul s’a uitat în dosar și a zis țipând la mine cât ai zis că ai primit atît 24.500 Lei. Astai dle au furat țara asta can codru zice, aicia scrie d 3 ori mai mult. Deci miam dat seama că asta urmăreau ei să vadă cît am primit noi, nu cît au scris ei.

Volumul II

28 III 1956

Sosirea din Bărăgan

27 martie 1956

Situația familiei Birdeanu

1. Tata, sănătos dar c'am slăbit
2. Mama a murit în Brateș (Dzeu s'o ierte)
3. Emil, sănătos
4. Ghiță, -II-
5. Sidica-II-mare și frumoasă
6. Viorica idem
7. Victoria bine sănătoasă dar multe necazuri

În fine, după 4 ani, 7 luni și 9 zile am ajuns din nou în gara de unde am fost imbarcați, sub teroarea populară, cu groaza'n suflet pentru că nu știam unde ne duc acei barbari care au îndrăsnit să ne deporteze de tot ce ace aveam și să ne scoată din casele noastre, cele 75 de familii din Checia, și să ne ducă din satul nostru natal, sub forța baionetei departe în Moldova, în lunca Prutului, unde cu greutate mari și în condiții f. grele am fost obligați ca'n termen de 3-4 luni de zile să ne clădim case din pământ, în care să locuim cu familia în condițiuni nemaipomenit de grele, izolați de restul lumii și fiind obligați a auzi mereu din gura celor ce ne păzeau cuvintele de „banditul Titoist” noi care în definitiv n'am avut nimic comun cu Tito, și Titoiștii adevărați rămâund acasă să ne prade din case tot cece a mai rămas, pentru a-și însuși lucruri de folos, fără bani. Ajunși la gara la Checia eram în satul nostru drag, am coborât jos din motor și în adevăr am simțit în adevăr o emoție ce n'am simțit de mult, uită-du-mă am văzut cunoscuți în toate părțile și toți veneau să dea mâna cu mine și Victoria și Ghiță.

Am plecat înspre casă, casa noastră care am lăsat-o atunci, cu 5 ani și ceva de zile curată, îngrijită și frumoasă, ne întrebam cum o vom găsi, la colțul sf. biserici am găsit pe tata care ne aștepta, și'n urmă a venit și Viorica și am plecat spre casă.

Am ajuns am deschis ușa dela stradă și înaintea ochilor mi s'a deschis o priveliște grozavă, casa era aceeași începând dela grajdul cailor, cotarca era numai stâlpi, cocinele erau și ele distruse, șoprul de lângă el nu mai era nimic, îngrășătoria din fund nimic, șura de fân nimic, buruieni peste tot și sărăcia, astea le-am văzut într-o clipă și ochii mi s'au umplut de lacrimi neputândumă stăpâni, plus de aceasta aveam și stăpâni în casă, cooperativa era mare proprietară în casă, tata a primit numai casa de jos, restul era tot a lor.